

Котето замаяка жално, което, заедно с изразителното квичене на Доги, сѐ би могло да трогне някого. Но в отговор на това една от дамите отстрани с дръжката на чаджра Доги от пжтечката.

— Ах, глупаво куче, остави сега туй коте.

— Да, да, хвърли го. Ние, може би, ще се вжрнем сетне за него.

Доги не си изясни напълно смисъла на тия слова, но думите „хвърли“ и „остави“ ѝ бяха много добре познати: колко пжти, изпитвайки нейната послушност, я караха да пусне от устата си някой сладък кжс, по некога шоколад, и тя се подчиняваше, докато ѝ дадат разрешение да го изеде. С укор погледа тя на тях и наведе глава. Покоряваше се тя и тоя пжт, готова да носи котенцето подир тях дори до дома. Но котето не бе шоколад и дамите не бяха неговите господари. Господарите, тя бе уверена в това, не бяха постъпили тжй жестоко с безпомощното малко сжщество. И колкото сега дамите да я викаха с тях, тя не се помръдна от мястото. Но едва те се изгубиха от очи, кучето пак грабна котето и, като отмина своите спжтници, побегна с него нагоре по пжтечката.

На терасата седеше в плетена люлка малката хазяйова внучка Тонка, която, за удоволствие на Доги, бе вече престанала да играе на кукли.

Тя вече, сигурно, не ще откаже. И Доги смело сложи спасеното от нея коте на коленете на момиченцето.

То радостно се провикна, дигна котенцето на ржце и почна да го притиска кжм себе си, без да обръща внимание на туй, че то бе все още мокро, а дрешките негови тжй чистички.

Вжрналите се в тая минута дами му разказаха, как Доги го бе спасила, и момичето, като целуна Доги право в носа, взе радостно да скача с котето в ржце, тананикайки с нежния си глас: „Ах, ти бедничко, ах ти сивичко!“

Доги погледна тжржествено кжм дамите: ето, нá, как постъпват истинските люди! — И сжщо тжй започна да скача редом, лаейки гжрмовито от вжзторг.

III.

Момичето напоя котето с мляко, изтри го с парцалче и го изсуши на слжнце. То изведнаж разхубавя. Доги не го оставяше ни минутка, не отвеждаше от него очи, и по някой път се стараше да лизне благодарно ржката, па дори и лицето на момичето. Когато последният се отече за минутка и тури котето на каналето, Доги пак го взе грижливо

в устата си, сложи го на своята постеля в коридора до топлия си корем и беше, поне на глед, много щастлива, когато котето започна да бозае от празните ѝ сиси, които то прие за майчини.

IV

Доги усинови котето.

Всички в кжщи се зарадваха и трогнаха от туй. Доги, буквално, не се разделяше от своето приемниче, вжображавайки си, че му е майка, и докато то самó не започна да тича след нея, тя все го носеше подире си, даже и тогава, когато сама отиваше да яде. За нея готвеха телешка глава с каша. Преди да почне самата да яде, тя предпазливо спущаше котето в котела, за да се наяде то порано. Котето, сито винаги от млякото, което му даваха, разбира се, не ядеше нито от кашата нито от телешката глава, но Доги това не подозираше, и само когато нейното гледаниче започваше да мяука, тя го изваждаше от котела, сетне облизваше кашата от него и тогава вече сама ядеше.

Когато даваха шоколад на Доги, тя не ядеше, без да се гледа на разрешението, а го туряше под носа на котето. То, разбира се, не побутваше шоколада. Доги тогава, сжс своите скимтения и разни смешни движения, като че ли го уговаряше да укуси от него.

— Глупавичко, туй е тжй сладко. Ти само лизни мжничко и ще се убедиш в това.

И едва когато накрая видеше безполезността на увещаването. Доги се решаваше сама да изеде шоколада.

Котето растеше и ставаше все по-хубаво; сивата му кожичка бе като атлазена, а грацията и игривостта му необикновено мили и привлекателни.

Невъзможно беше да не му се полюбува човек, особно, когато Доги и Ким — тжй бе нарекла Тонка котето, — играеха заедно на килима в голямия салон. Доги лягаше и започваше да дразни котето с опашката си, по която то тичаше и скачаше, мжчейки се да я долови, но опашката се мятеше тжй бжрже насам — натам, щото котето, изморено от тая игра, се хвърляше да джрпа Доги за ушите и да го удря с лапите си по добродушната му муцуна. Доги сѐ изправяше на крака и се започваше тогава играта на голямото куче с малкото сиво сжщество, което скачаше и подскачаше като топка, когато Доги нежно и галено се допираше до него сжс своята стоманена лапа. Малките се занасяха от смях при вида на тая весела игра и, в края на краищата, сами се натжрколваха на килима и тука вече започваше боричкане, премятане и скачане на децата, кучето и котката заедно.